Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1725/2001

av den 23 juli 2001

om åtgärder mot antipersonella landminor i andra tredje länder än utvecklingsländer

(EGT L 234, 1.9.2001, s. 6)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 2112/2005 av den 21 november 2005	L 344	23	27.12.2005

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1725/2001

av den 23 juli 2001

om åtgärder mot antipersonella landminor i andra tredje länder än utvecklingsländer

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Europeiska gemenskapen oroas över förekomsten av antipersonella landminor och annan odetonerad explosiv materiel i områden där civila samhällen försöker återhämta sig från väpnade konflikter.

(2) Antipersonella landminor ger upphov till lidande och förluster i döda och sårade och utgör ett allvarligt hinder för ekonomisk utveckling, hindrar flyktingars och fördrivna personers återvändande och försvårar humanitära hjälpinsatser, återuppbyggnad och rehabilitering samt återgång till normala sociala förhållanden.

(3) Gemenskapen är fast besluten att fullt ut bidra till att målet att fullständigt eliminera antipersonella landminor i hela världen under de kommande åren uppnås.

(4) Gemenskapen och dess medlemsstater har lämnat det största bidraget till den omfattande internationella ansträngningen för att få ett slut på den tragedi som de antipersonella landminorna utgör.

(5) Åtgärderna för att fullständigt eliminera antipersonella landminor befinner sig ännu i ett inledande skede och gemenskapen bör därför fortsätta att utöva ett beslutsamt ledarskap fram till dess att detta mål fullständigt har uppnåtts.

(6) Denna förordning är en direkt uppföljning av konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (Ottawakonventionen).

(7) Ekonomiskt stöd bör därför i första hand ges till de tredje länder som engagerat sig i kampen mot antipersonella landminor och som är parter i Ottawakonventionen.

(8) Gemenskapens minåtgärder utgör ofta en integrerad del av verksamheter för humanitärt bistånd, rehabilitering, återuppbyggnad eller utveckling, samtidigt som det är fråga om en egen specialiserad verksamhet med särskilda prioriteringar, operativa behov och politiska krav.

(9) Såsom en del av sådana verksamheter eller av ramprogram för forskning och utveckling av minåtgärdsteknik kommer nya och befintliga åtgärder att även i fortsättningen finansieras med medel från särskilda budgetposter och att stödjas, kompletteras och samordnas i enlighet med denna förordning när så är lämpligt.

(10) För att gemenskapen på ett effektivt sätt skall kunna bidra till de förebyggande minåtgärderna kommer det att vara nödvändigt att göra det möjligt att genom gemenskapsåtgärder förstöra antipersonella landminor i lager i samband med åtgärder för att förstöra antipersonella landminor i marken.

([1]) EGT C 120 E, 24.4.2001, s. 173.

▼B

(11) Vetenskaplig forskning bör intensifieras i syfte att utveckla tekniker för att med ökad precision underlätta detektering av minor och identifiering av de drabbade områdena.

(12) Gemenskapen bör kunna säkerställa att de minröjningsåtgärder som den har finansierat har varit effektiva. Den måste därför använda lämplig teknik, inklusive militär teknik, i förekommande fall.

(13) Denna förordning är avsedd att ligga till grund för en konsekvent och effektiv strategi för gemenskapens minåtgärder i andra tredje länder än utvecklingsländer genom att främja en integrerad strategi som nära samordnas mellan kommissionen, medlemsstaterna och det internationella samfundet på samtliga stadier av minåtgärderna.

(14) En sådan strategi bör inte hindra gemenskapen från att agera i fall av humanitära nödsituationer närhelst sådana uppstår.

(15) Det är nödvändigt att se till att dessa åtgärder överensstämmer med Europeiska unionens samlade utrikespolitik, inklusive den gemensamma utrikes och säkerhetspolitiken.

(16) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EEG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(17) För att lösa problemet med antipersonella landminor krävs det effektiva, flexibla och vid behov snabba beslutsförfaranden vad gäller finansiering av gemenskapens åtgärder, eftersom människoliv är hotade och problemet har världsomspännande utbredning.

(18) Gemenskapen bör garantera största möjliga insyn vid genomförandet av det finansiella stödet och stränga kontroller vad gäller användningen av anslag.

(19) Skyddet av gemenskapernas finansiella intressen och kampen mot bedrägerier och andra oegentligheter utgör en integrerad del av denna förordning.

(20) De åtgärder som avses i denna förordning ingår i ramen för gemenskapens samarbetspolitik i andra tredje länder än utvecklingsländer och är nödvändiga för att uppnå ett av målen i fördraget. Enligt fördraget föreskrivs inte, för antagandet av denna förordning, andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

(21) I artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1724/2001 av den 23 juli 2001 om åtgärder mot antipersonella landminor i utvecklingsländer ([2]) föreskrivs en finansieringsram för genomförandet av gemenskapens samtliga minåtgärder, inklusive enligt denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs förfarandena för genomförande av gemenskapsåtgärder mot antipersonella landminor inom ramen för gemenskapens samarbetspolitik i tredje länder samtidigt som en enhetlig och konsekvent strategi för minröjning enligt humanitära normer läggs fram som en uppföljning av konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (nedan kallad Ottawakonventionen).

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) Se sidan 1 i detta nummer av EGT.

▼B

2. De åtgärder som avses i denna förordning skall genomföras på territoriet i andra tredje länder än utvecklingsländer eller vara direkt knutna till situationer som uppstår i dessa länder, särskilt i dem som återhämtar sig från konflikter.

Minåtgärder skall integreras i alla lands och samarbetsstrategier för de tredje länder som drabbas av följderna av antipersonella landminor.

Artikel 2

1. Gemenskapsåtgärder inom ramen för denna förordning skall syfta till att bistå de länder som drabbas av följderna av antipersonella landminor med att skapa de villkor som är nödvändiga för deras ekonomiska och sociala utveckling genom att

a) stödja utarbetandet, övervakningen och genomförandet av en civil minåtgärdsstrategi,

b) hjälpa drabbade länder att genomföra Ottawakonventionen,

c) bygga upp och upprätthålla internationella strukturer och lokal kapacitet i de drabbade länderna, så att minåtgärderna kan utföras så effektivt som möjligt,

d) reagera på humanitära nödsituationer, förhindra förluster i döda och sårade och bidra till rehabiliteringen av minoffer,

e) stödja provning samt införande och ibruktagande av lämplig minteknik och minutrustning i det berörda landet,

f) främja samordning med minröjningsutrustningens slutanvändare i ett tidigt forskningsskede och stödja användningen av denna teknik i de mindrabbade länderna,

g) uppmuntra till minröjningsåtgärder som är förenliga med den lokala miljön och de drabbade regionernas hållbara utveckling,

h) stödja samordningen mellan internationella aktörer på minåtgärdsområdet.

2. De åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning kan omfatta all verksamhet med anknytning till åtgärder mot antipersonella landminor som stöder syften som är nödvändiga för ekonomisk och social utveckling, inklusive

a) utbildning om farorna med minor,

b) utbildning av minspecialister,

c) kartläggning och utmärkning av misstänkta områden,

d) detektering och identifiering av antipersonella landminor,

e) minröjning enligt humanitära normer och förstöring av antipersonella landminor i marken och i samband därmed förstöring av antipersonella landminor i lager,

f) stöd till och rehabilitering av minoffer samt deras socioekonomiska återintegration,

g) informationsförvaltning, inklusive geografiska informationssystem,

h) annan verksamhet som bidrar till att minska de antipersonella landminornas följder för människor, ekonomi och miljö.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 skall prioritet ges till åtgärder i de hårdast mindrabbade länderna där antipersonella landminor eller, i samband därmed, annan odetonerad explosiv krigsmateriel leder till många offer bland civilbefolkningen eller där förekomsten eller den misstänkta förekomsten av sådan materiel utgör ett betydande hinder för återupprättande av den ekonomiska och sociala verksamheten eller för utvecklingen och därför kräver ett långsiktigt åtagande som den humanitära katastrofhjälpen eller återuppbyggnadsbiståndet inte är i stånd att tillgodose.

4. För att konsekvens, komplementaritet och synergi skall vara garanterade i regionala samarbetsprogram och i samband med projekt

▼B

för humanitärt bistånd, rehabilitering, återuppbyggnad och utveckling skall minåtgärder som kan finansieras inom ramen för något av dessa program eller projekt även i fortsättningen finansieras med medel från den budgetpost från vilken huvudåtgärden finansieras. Vid behov kan dessa åtgärder kompletteras eller stödjas av minåtgärder finansierade inom ramen för denna förordning.

Artikel 3

De åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning skall i princip gagna de länder som engagerat sig i kampen mot antipersonella landminor och är parter i Ottawakonventionen. Undantag får göras för humanitära nödsituationer, stöd till minoffer och för åtgärder som är avsedda att direkt stödja utsatta grupper av det civila samhället, såsom flyktingar och fördrivna personer, eller när den nationella förvaltningen inte fungerar.

Artikel 4

1. Till de partner som kan komma i fråga för finansiellt stöd inom ramen för denna förordning hör regionala och internationella organisationer och organ, ickestatliga organisationer, nationella, regionala och lokala offentliga myndigheter och deras organ, institut samt offentliga och privata aktörer med lämplig sakkunskap och erfarenhet.

▼M1

2. Rätten att delta i anbudsförfaranden enligt denna förordning skall fastställas enligt de regler för stödberättigande och undantag från dessa som fastställs i rådets förordning (EG) nr 2112/2005 av den 21 november 2005 om tillträde till gemenskapens externa bistånd ([1]).

▼B

3. Företag och andra organisationer som deltar i anbudsförfaranden skall visa att de har en verksamhetspolicy som inte utsätter deras anställda för onödiga risker och att en sådan policy kompletteras av tillräckliga olycksfalls och ansvarsförsäkringar för de anställda.

Artikel 5

1. Gemenskapsstöd enligt denna förordning kan användas för att finansiera tekniskt bistånd, utbildning, personal eller andra tjänster med anknytning till minåtgärder, provning av utrustning och teknik, logistiskt stöd, inköp, leverans och lagring av utrustning, materiel och arbeten som behövs för genomförandet av minåtgärder; studier och konferenser samt åtgärder för att stärka det internationella samordningen när det gäller minåtgärder; utvärderings och övervakningsuppdrag samt verksamhet för att öka människors medvetenhet.

2. Den gemenskapsfinansiering som beviljas enligt denna förordning skall ha formen av gåvobistånd.

3. Om åtgärder omfattas av finansiella avtal mellan gemenskapen och partnerländer skall det i sådana avtal fastställas att skatter, tullar eller andra avgifter inte skall betalas av gemenskapen.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av den relevanta geografiska kommittén.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

([1]) EGT L 344, 27.12.2005, s. 23.

▼B

Artikel 7

1. Kommissionen skall på grundval av ett regelbundet informationsutbyte, inklusive ett informationsutbyte på platsen, underlätta effektiv samordning av gemenskapens och de enskilda medlemsstaternas biståndsinsatser, så att programmen blir mer konsekventa och bättre kompletterar varandra.

2. Kommissionen kan undersöka möjligheterna till samfinansiering med andra bidragsgivare, särskilt medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall främja samordning och samarbete med internationella bidragsgivare och aktörer, särskilt med dem som är en del av FN-systemet, och med icke-statliga organisationer samt med relevanta organ som det internationella centrumet för humanitär minröjning i Genève. ►M1 Deltagande i kontraktsförfaranden som genomförs genom en internationell organisation eller som samfinansieras med ett tredjeland fastställs i förordning (EG) nr 2112/2005. ◄

4. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att synliggöra gemenskapens bidrag.

Artikel 8

1. Kommissionen skall i enlighet med gällande budgetförfaranden och andra gällande förfaranden, särskilt dem som föreskrivs i artiklarna 116 och 118 i budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, utvärdera, besluta om och förvalta åtgärder som omfattas av denna förordning ([1]).

2. Beslut om finansiering som överstiger 3 miljoner euro skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 6.2.

3. Kommissionen skall informera den relevanta kommitté som avses i artikel 6.1 om varje beslut om finansiering som understiger 3 miljoner euro. Denna information skall lämnas senast en vecka före antagandet av finansieringsbeslutet.

4. Kommissionen får fatta beslut om ändring av finansieringsbeslut som har antagits i enlighet med förfarandet i artikel 6.2, i de fall då dessa inte medför någon betydande ändring eller något ytterligare åtagande som överstiger 20 % av det ursprungliga åtagandet.

Artikel 9

1. Projekten skall ingå i den vidare uppbyggnaden av landet eller regionen i fråga och prioriteras och utvärderas med hänsyn till deras positiva effekter och kostnadseffektivitet.

2. Projektet bör närhelst det är möjligt tydligt integreras i ett nationellt program för antipersonella landminor som samordnas av mottagarlandets regering eller av det lokala samhället i samarbete med icke-statliga organisationer eller av en internationell institution som bemyndigats i detta avseende. Målsättningen bör vara att projektet i sinom tid skall övertas av mottagarlandets regering självt eller av det lokala samhället eller de icke-statliga organisationerna i syfte att öka den lokala kapaciteten och projektets hållbarhet.

Artikel 10

Alla finansieringsöverenskommelser eller finansieringskontrakt som ingås enligt denna förordning skall innehålla bestämmelser om kontrollbesök på plats av kommissionen och revisionsrätten enligt de sedvanliga förfaranden som kommissionen fastställt enligt gällande lagstiftning, särskilt dem i budgetförordningen.

Kommissionen kan dessutom utföra kontroller och inspektioner på plats enligt rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ([2]). Åtgärder som

([1]) EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 762/2001 (EGT L 111, 20.4.2001, s. 1).
([2]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

▼B

vidtas av kommissionen skall sörja för adekvat skydd av gemenskapens finansiella intressen, i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ([1]).

Artikel 11

För att underlätta samordningen och programplaneringen av fleråriga minåtgärder skall ett strategidokument om antipersonella landminor innehållande övergripande riktlinjer och prioriteringar för gemenskapens minåtgärder samt tidpunkter för när dessa skall vara uppnådda regelbundet läggas fram vid ett gemensamt möte i de kommittéer som avses i artikel 6 för att diskuteras enligt förfarandena i artikel 6.2. Strategidokumentet om antipersonella landminor skall behandla frågor rörande bl.a. ett flerårigt vägledande program och hänvisa till befintliga minåtgärdsprogram på såväl nationell som regional nivå, till bidrag från andra givare, inklusive medlemsstaterna, och till gemenskapens minåtgärder vilka finansieras med medel från andra budgetposter. Strategidokumentet om antipersonella landminor skall även överlämnas till Europaparlamentet för kännedom.

Artikel 12

Kommissionen skall regelbundet utvärdera de minåtgärder som finansieras av gemenskapen i syfte att fastställa huruvida målen för åtgärderna har uppnåtts och för att ge riktlinjer för att förbättra de framtida åtgärdernas effektivitet.

Artikel 13

Vart tredje år efter ikraftträdandet av denna förordning skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en övergripande bedömning av alla gemenskapens minåtgärder tillsammans med förslag beträffande denna förordnings framtid och vid behov förslag till ändringar av den.

Artikel 14

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas till och med den 31 december 2009.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.